

Bet. og Indst. ang. Andr., tilst. Andragendeudv.

Eiendommen; men da han modtog Skjødet, var der i samme indført 1 Td. Hartkorn og mellem 7 og 8 Rd. Gammelfstat mindre. Han henvendte sig derfor til Amtsforvalter og Amtmand for at faae Hartkornet og Stattebeløbet indført i sin Stattebog overensstemmende med Skjødet, hvilket man dog ikke kunde gaa ind paa, førend en nærmere betegnet Parcel lovlig var fraffikt Eiendommen og Skjøde herpaa fremlagt, og man raadede ham derfor til at henvende sig til en autoriseret Landmaaler, for at faae Sagen ordnet. Da imidlertid den Landmaaler, han henvendte sig til, ikke vilde have dermed at gjøre, tog han et Læs Havre, som stod paa Parcelen, hvilket havde til Følge, at der anlagdes offentlig Sag mod ham som Tyv og Kansmand, og blev han ved Underretten idømt 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, hvilken Straf af Overretten blev forandret til 8 Dages simpelt Fængsel, medens han af Høiesteret blev fritjendt. Senere er der paaført ham to andre Sager, som det er negtet ham at faae indbragt for Høiesteret. Da han forgjæves har henvendt sig til Kongen og Justitsministeriet for at komme til sin formentlige Ret, henvender han sig nu til Folkethinget for ved dets Hjælp at faae Sagen nøiere undersøgt.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

15. Fra 16 Fiskere i Appernæs og Omegn om, at det maa formenes Maglemølle Papirfabrik at lade Klorkalk og andre giftige Stoffer udstrømme i Susaaen. (Indbragt den 3die Februar 1885 af Folkethingsmanden for Bræsto Amts 3die Valgkreds, Leth).

Andragendet er saalydende:

„Vi undertegnede Fiskere af Appernæs og Omegn se os nødsagede til at rette en indtrængende Bøn til det høie Folkething om Hjælp i den Nød, i hvilken vi befinde os. Forrige Aar have vi nemlig fiskaet saa mange Fisk, at vi dermed kunde ernære vore Familier; men desværre døde alle de Fisk, som vi havde sat i Hyttesad til at sælge, fordi der fra Magle Mølle Papirfabrik kom en Mængde Klorkalk og giftige Stoffer herved med Strømmen. Paa samme Tid laa der helt op til Næstved, dels ved begge Bredder, dels paa Vunden en stor Mængde døde Fisk, der ligeledes vare dræbte ved hine giftige Stoffer. Dette kan bevises ved Vidnesbyrd af mange Folk her i Egnen saavel som af Skipperne, der have seilet paa Fjorden. For nogle Aar siden kunde vi her i Fjorden fange saa mange Brasener og Rimder, at vi havde et tilfredsstillende Udkomme, men disse Fisk ere bortjagede af det slette Vand, der nu løber i Fjorden. Disse Fisk ere forsvundne. Ligeledes have vi ifjor fanget flere Ladninger Skaller, som vi solgte til tydske Kvæser, men ikke en eneste Ladning kom til Tydskland; de døde alle. Følgen heraf er bleven, at vi nu ingen Fisk kunne sælge, idet Tydskerne sige, at de ikke ville kjøbe forgiftede Fisk. Vi gaa altsaa en sørgelig Fremtid imøde, dersom vi ikke kunne faae Hjælp; hvoraf skulle vi leve og ernære vore Familier og betale Afgifter, naar vi ingen Fortjeneste have? Vi have kun Udsigt til den dybeste Fattigdom. Vi burde maaffe tidligere have indgivet vor Klage, men det har i de foregaaende Aar ikke været saa slemt som i 1884; det er derfor vor Mening, at Papirfabrikken har ladet Klorkalk og giftige Stoffer løbe ud i Aaen, uden nogetsomhelst Hensyn til Andre. Det er tungt for os at se vor Næringsvei ødelagt ved en Nabos Næringsvei, og derfor lægge vi tillidsfuldt vor Sag i den lovgivende Magts Hænder, i den Overbevisning, at Folkets Repræsentation vil vide at varetage alle Landets Børns Interesser.“

Da Spørgsmaalet henhører under Domstolene, gjør Udvalget ingen Indstilling.

16. Fra Beboere i Faaborg Sogn, Stads Herred, om Afholdelsen af Markeder med Kreaturer og Varer ved Faaborg Bro. (Indbragt den 3die Februar 1885 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Hviid.)